

Kdopak nám to děti straší?!

Napsal uživatel Karel Fred Vodňanský
Pondělí, 16 Leden 2012 21:33

Hudba pro děti je zřejmě stále lákavým segmentem tohoto média. Možná je to jen kratší vlna způsobena rodičovstvím husákových dětí, ale každopádně je příhodná vzhledem k nedostatku vhodné nabídky. Médiu ještě donedávna dominovaly Dáda, přílepkové dětské filmy z proveniencí Spokojených států a v tom nejlepším případě rozverná skladba dvojice Svěrák, Uhlíř. Když tak do něj však vstoupil David Dvořák se svým Kašpárkem, rozrazil dveře s takovou vervou, že se za ním nahrnuly zástupy dalších. Vedle pavilónů s čuníky či medvíďaty se tak v prostoru začaly aklimatizovat mnohem exotičtější druhy a nové přístupy v jejich prezentaci. Jedním z posledních je potom vstup **Karolíny Kamberské**.

Říkadla a křikadla, jak se hudební projekt jmenuje, není Kamberské zdaleka prvním hudebním počinem, známe ji a její tvorbu především z projektů dua **Sestry Steinovy** či z jejího samostatného debutu

Hořkosladce

, ale z oblasti hudebního zpracování pro děti je deska její prvotinou. Je autorkou všech textů i hudby, i když u některých písní můžeme vysledovat motivy lidových melodií a u jedné (

Až já budu velká

) pak i neotřele a vtipně využitý text. CD nemá vnitřní příběh, který by jednotlivé skladby nějakým způsobem sceloval a jeví se spíše jako nahodilá skrumáž rozličných námětů, které mají cíleně jediné téma – děti a jejich svět nahlížený z pozice různých dětí i rodičů/světa. Ani jednotlivé texty povětšinou nemají epickou linku, ale jsou spíše řetězcem asociací na dané téma, což k zapamatování pro cílovou skupinu není zrovna příhodné, i když to na druhou stranu umožňuje více si hrát s textem, čehož Kamberská příhodnými glosami často využívá. Po hudební stránce je však většina písniček rytmických, živých a dokáží jistě dětského posluchače zaujmout a vtáhnout. Textově či v kombinaci působí více výplňově hlavně skladby

Strašná píseň o myši

či

V obilí

, v písních

Babucha

a

Nepolapitelná

jsou potom více rušivými dětské sbory, tedy spíše doprovod křikem, což je na škodu i rozumění textu. Na opačné straně hodnocení jsou zejména písně

Strašidýlko plašidýlko

,

Víla topmodelka

či závěrečná

Naděje

a neotřelým přínosem jsou i

Tichošlápek

či s dopomocí mužského hlasu skladba

Utíká mi míč

. Celkově je však deska velmi nevyvážená a působí nejednoznačně až chaoticky - při postupném poslechu, jak nám jej nabízí autorka i náhodně, jak nám jej mohou nabídnout funkce přehrávačů. Mnohé dobré písně i nápady některých částí z nich jsou tak vytrhávány do pospolitého chumlu, kde ztrácí na své přitažlivosti a chuti nepřidá ani nepřitažlivý booklet.

Kdopak nám to děti straší?!

Napsal uživatel Karel Fred Vodňanský
Pondělí, 16 Leden 2012 21:33

Snaha zalíbit se vedle dětí i rodičům tak kladně vyznívá spíše pro dospělé posluchače.

Karolína Kamberská si umí hrát s jazykem i notami, ale umí i strašit, a to už není zdaleka tak pozitivním přínosem. Tento její projekt si tak asi obtížně udrží místo v dětských iPodech, ale některé skladby by na disku zůstat mohly a měly a pokud v duchu těch co zůstanou zapsány bude pokračovat, máme se, děti, na co těšit. {desky 1026}